No. 133. ANNO 1850. **ARNHEMSCHE COURANT.** Woensdag 10 Julij.

Buitenlandsche Berigten.

DUITSCHLAND.

Weenen, *3 julì.* Volgens handelsberigten uit Semlin schijnt de tijding, als zou de opstand in Bulgarije zoo goed als onderdrukt wezen, zeer overdreven te zijn. Het is wel gelukt eenige districten voor de regering te winnen; doch bij de uitgebreidheid van den opstand in het geheele land en bij de verregaande onderdrukking, aan welke de opstandelingen vroeger bloot stonden, zal het niet zoo gemakkelijk zijn de openbare rust te herstellen; vooral daar de opstand formeel georganiseerd is en door zendelingen voortdurend onderhouden wordt.

— De betrekkingen tusschen onze regering en de Sardinische, worden hoe langer zoo ongunstiger en de Sardinische dagbladen voeren tegen Oostenrijk een toon, die bezwaarlijk heviger zou kunnen zijn, wanneer men met dit land in oorlog was. Daarbij komt de omstandigheid, dat de Lombardijsche vlugtelingen, die in de citadel van Alessandria opgesloten waren, door de Piëmonteesche regering uit de gevangenis ontslagen zijn. Uit deze personen hebben zich die rooverbenden georganiseerd, welke in den laatsten tijd eenige streken van Lombardije verontrust hebben.

— De voorzitter van onze kamer van koophandel, de heer *Rigaud*, heeft zich in eene gisteren verschenen brochure verklaard ten gunste van de Oostenrijksche voorstellen, nopens een algemeen Duitsch tol stelsel, en daarbij de gebreken van het tegenwoordig Pruisisch tolverbond in een helder daglicht geplaatst. Met grond mag men verwachten, dat dit geschrift veel indruk in Duitschland zal maken, en zelfs eenen aanmerkelijken invloed zal uitoefenen op de besluiten van het tolcongres te Kassel. — De heer *Coster*, die onze vrije stad bij hetzelve zal vertegenwoordigen, is heden derwaarts vertrokken.

— Het benoemen van een nieuw ministerie in Wurtemberg is bijna onmiddellijk gevolgd door de ontbinding der Wetgevende Kamer, waarop men overigens genoegzaam voorbereid was. Minder was dit het geval, met de daarbij tevens uitgeschreven verkiezingen overeenkomstig de *kieswet van den 1sten julì 1849*. Dit laatste heeft hier eene algemeene verbazing verwekt, daar het ligtelijk te voorzien is, dat deze nieuwe verkiezingen dezelfde, en veelligt eene nog grootere democratische majoriteit in de aanstaande Kamer zullen brengen. Hieraan wordt ook toegeschreven, dat de heer *von Reinhardt* de hem aangebodene portefeuille niet heeft aangenomen, wel voorziende, dat met eene naar deze kieswet zamengestelde kamer, het nieuwe ministerie in aanhoudende botsing zal komen. Dienten gevolge is de heer *von Reinhardt*, op zijn post alhier als gevolmagtigde bij het congres, heden weder teruggekomen.

Weenen, *4 julì.* Gisteren werden de conferentiën met de Italiaansche mannen van vertrouwen over de Lombardisch-Venetiaansche grondwet door den minister van Binnenlandsche Zaken met eene redevoering gesloten. De Italiaansche notabelen keeren dadelijk naar hun vaderland terug, maar zullen eerst nog een verzoek aan den Keizer rigten, tot opheffing van den staat van beleg.

— De *Wanderer* bevat een brief uit Konstantinopel, waarin berigt wordt, dat de Engelsche gezant, sir *Stratford Canning*, het voornemen had aan de oostkust van de Adriatische zee twee Engelsche havens op de schiereilanden Kleck en Sutturina op te rigten, voornamelijk om den zouthandel met de binnenlanden van Turkije te drijven.

— Men meldt uit Skutari, dat de kommanderende generaal der Turksche troepen in Rumelie, *Omer Pacha*, belast met het dempen van den Bosnischen opstand, in Travnik was binnengerukt.

Weenen, *6 julì.* (*Per telegraaf.*) Het antwoord van den minister van Koophandel op de memorie van de Kamer van koophandel is thans bekend. Het is grootendeels van weigerenden aard, vooral wat betreft de aanmerkingen over de consuls, over de vrijhaven van Triëst en het beginsel van aansluiting aan het tolstelsel van Duitschland. De Lombardisch-Venetiaansche grondwet is aan de goedkeuring des Keizers onderworpen.

Berlijn, *6 julì.* Het protocol, dat het vredesverdrag met Denemarken vergezelt, en waardoor de tot nu toe bestaan hebbende wapenstilstands-overeenkomst vervalt, is door Pruisen en Denemarken reeds geratificeerd.

Binnen vijf dagen beginnen de Pruisen hunnen terugmarsch uit de hertogdommen. Ten gevolge van berigten van daar zullen dan de Sleeswijk-Holsteinsche troepen onverwijld Sleeswijk binnenrukken. Naar luid van het verdrag mogen de Denen Sleeswijk niet binnenrukken, alvorens de onzijdige troepen dit verlaten hebben, tenzij het Sleeswijk-Holsteinsche leger een inval deed. In dit laatste geval mogen de Denen tot aan de demarcatie-lijn, maar ook niet verder voortrukken. Worden derhalve de bovenstaande berigten bevestigd, dan zullen de Denen tot aan de demarcatie-lijn voortrukken en daar het Sleeswijk-Holsteinsche leger ontmoeten, indien dit hen zoover laat komen. Maar hoe moet er gehandeld worden, indien de Denen aan deze zijde der demarcatie-lijn ter zee post vatten?

Het nu geratificeerde protocol zal aan de regeringen, welke den wapenstilstand onderteekend hebben, slechts medegedeeld en niet ter ratificatie toegezonden worden.

ENGELAND.

Londen, *6 julì.* De toestand van lady *Peel* (die ten gevolge der angsten over het lot haars echtgenoots zeer ongesteld was geworden) is sedert gisteren eenigzins verbeterd; heden morgen is zij naar Tickenham vertrokken, om daar eenige dagen bij haren zoon, kolonel *Peel*, door te brengen.

— Er is hier sprake van de aftreding van den heer *Tufnell*, parlementair-secretaris der thesaurie; hij zou vervangen worden door den tegenwoordigen financiëlen secretaris *Hayter*, die op zijne beurt zou worden opgevolgd door den heer *Cornewal Lewis*, onder-secretaris van staat bij het ministerie van Binnenlandsche Zaken. Deze laatste post zou alsdan vervuld worden door den heer *Bouverie*, lid van het lagerhuis en zoon van den graaf *van Radnor*.

— Gisteren is de graaf *Severino Bertola*, de ex-minister van gratie en justitie der Romeinsche republiek, voor het policie-bureau van Westminster gebragt, wegens het rondzenden van bedelbrieven. Hij is naar de gevangenis vervoerd om aanstaanden donderdag andermaal te regt te staan.

— De vorderingen van Amerika op Portugal geven de *Times* aanleiding, om nogmaals op de Grieksche zaak terug te komen. Het blad meent, dat de houding van lord *Palmerston* in die zaak gelegenheid aan de Amerikaansche regering heeft gegeven, om het Portugesche kabinet met eene behandeling als het Grieksche door Engeland te dreigen. De vordering van Amerika is te voorschijn gehaald uit de tijden van den oorlog van dat land met Engeland, en daarop gegrond, dat een Amerikaansch schip in het jaar 1814 in de onzijdige haven van Fayal geene bescherming heeft gevonden. Daarvoor wordt nu de de Portugesche regering aangesproken. Het is niet waarschijnlijk, dat zij de vordering tot vergoeding zal toestaan; en men vermoedt, dat alsdan de Amerikaansche gezant te Lissabon aan boord van de Amerikaansche scheepsmagt aldaar zal gaan, zoodra zijn ultimatum niet wordt aangenomen. Daar de scheepsmagt niet sterk genoeg is, om de haven van Lissabon te blokkeren, zullen waarschijnlijk eenige Portugesche schepen genomen worden; en het is te denken, dat daarbij Engeland eerst de lijdende partij zal zijn.

BELGIE.

Brussel, *7 julì.* Zie hier in het kort de geruchten die gisteren, bij gebrek aan ware politische berigten, de menigte te Parijs bezig hielden.

Men sprak van de vorming van een kamp van 35,000 man te Versailles, niet onder bevel van den generaal *Changarnier*, maar onder dat van den generaal *Baraguay d'Hilliers*.

Met de vorming van dat kamp verbond men nieuwe plannen van eenen *coup d'état*.

Men verzekerde dat de regering, verschrikt door de eenstemmige oppositie der dagbladen van alle kleuren, en overtuigd door de bezwaren die de afgevaardigden van den boekhandel bij haar hadden ingebragt, tot het besluit was gekomen om de wet op de drukpers in te trekken.

Meer dan vroeger sprak men over het gerucht der zwangerschap van de gravin *van Chambord*.

Er werd gesproken over de in-hechtenis-neming van eenen persoon van wien men vermoedde dat hij den President der Republiek, als hij uitging, wilde vermoorden.

Van dit alles is het volgende de waarheid.

Het kamp zal niet uit 35,000, maar uit 12,000 man bestaan en de generaal *Changarnier* het bevel daarover blijven voeren, want het zal achtervolgens betrokken worden door al de troepen waaruit het leger van Parijs bestaat.

De geruchten van eenen *coup d'état* vervallen dus op nieuw met de oorzaak die hen had doen ontstaan. Echter verzekert men, dat een gedeelte der legitimisten tegen de verdaging der vergadering gezind blijft, uit vrees dat er gedurende hunne afwezigheid iets ondernomen zal worden. Zij zouden zich dus met de Bergpartij vereenigen om tegen de verdaging te stemmen, waartoe men niettemin besluiten zal.

De regering denkt er volstrekt niet aan om het wetsontwerp op de drukpers in te trekken, dat integendeel zeer zeker zal worden aangenomen, welligt met eenige kleine wijzigingen die minder nadeelig zijn voor den boekhandel, waaraan door het ontwerp zoo als het is voorgedragen, bijna de doodsteek wordt toegebragt.

Het gerucht nopens de in-hechtenis neming van eenen persoon die het plan zoude gehad hebben om den President der Republiek te vermoorden, is een louter verzinsel.

Voor dat der zwangerschap van de gravin *van Chambord*, schijnt voor als nog even weinig grond te bestaan. Zekerder is het dat er te Ems op nieuw een legitimistisch congres gehouden zal worden. De graaf *van Chambord* zal zich onverwijld derwaarts begeven.

Zoo als men ziet blijft er van al die geruchten niet veel over.

— De zitting der Wetgevende Vergadering heeft niet veel belangrijks opgeleverd. De gewigtigste discussiën hebben geloopen over een voorstel, strekkende tot opheffing van den staat van beleg, waarin de departementen, behoorende tot de zesde militaire divisie, d. i. die der Rhône, Isère, Ain, Loire enz. gedurende 15 of 16 maanden verkeerd hebben. Zij die dit voorstel aandrongen, grondden zich op de rust die in deze departementen heerscht. De heer *Baroche* heeft uit diezelfde rust betoogd, dat de staat van beleg moest blijven bestaan, omdat het in die departementen stil was, juist ten gevolge van deze militaire gestrengheid. Met 404 tegen 202 stemmen werd het voorstel verworpen.

Ook waren aan de orde van den dag de discussiën over het wets-ontwerp betreffende het in stand houden van den staat van beleg in het arrondissement van Pointe-a-Pitre. De minister van Marine verklaarde, dat de tijdingen, gisteren ontvangen aan het gouvernement ten pligt maakten den staat van beleg over het geheele eiland Guadaloupe uit te strekken en dat maandag of dingsdag een wets-ontwerp daartoe strekkende zoude aangeboden worden. De discussiën werden dien ten gevolge verdaagd.

Men zeide dat de regering bij telegraphische depêche berigt had ontvangen van de bevalling der Koningin van Spanje. De ministeriëele avondbladen spreken dit gerucht tegen.

De Sardinische Kamer van Afgevaardigden heeft in hare zitting van den 1sten julì eenen aanvang gemaakt met de discussiën over het wets-ontwerp, strekkende om de regering te magtigen tot eene nieuwe uitgifte van schuldbrieven tot een rentebedrag van 6 millioen. Bijna al de redenaars die in deze zitting aan de algemeene discussiën hebben deel genomen, hebben de volstrekte noodzakelijkheid van die uitgifte in de tegenwoordige finantiëele omstandigheden der Sardinische staten erkend; maar de meesten hebben het ministerie daarover gegispt, dat het niet genoeg gedaan had om de begrooting der uitgaven met die der inkomsten in overeenstemming te brengen. De afgevaardigde *Lanza*, onder anderen, heeft de uitgave van 32 millioen voor het leger, streng veroordeeld, daar, naar hij zeide, België met eene uitgave van slechts 26 millioenen een behoorlijk leger onderhoudt; hij stelde derhalve eene orde van den dag voor, strekkende om het ministerie uit te noodigen dat het tegen den 15den october aanstaande, de begrooting der uitgaven voor 1851 zoude aanbieden, zonder het cijfer van 100 millioen te overschrijden en om, met dat doel, eene verzameling van organieke finantiëele wetten daarbij te voegen, ten einde het kostbare stelsel der tegenwoordige administratie te vereenvoudigen.

De minister van Finantiën zoude den volgenden dag antwoorden.

FRANKRIJK.

Parijs, *6 julì.* De *Gazette des Tribunaux* deelt in de volgende bewoordingen den dood van een beruchten bandiet op het eiland Corsica mede:

Den 15den juni keerde de korporaal *Orazi*, voor verschillende schitterende heldendaden gedecoreerd, onder de bevelen van den luitenant *Simoni* van Ajaccio terug, voorzien van de naauwkeurigste inlichtingen omtrent de verblijfplaats van den bandiet *Antoni*. Hij werd vergezeld door een zestal voltigeurs. Op het grondgebied van Arro aangekomen, nam de luitenant de noodige maatregelen. Te elf ure des avonds vertoonden zich vijf personen, waarvan vier gewapend waren. De uitnoodiging om de wapenen neder te leggen, hun door den den korporaal *d'Orazi* gedaan, werd met een geweerschot beantwoord. Een der voltigeurs loste insgelijks een schot op de gewapenden, waarvan een viel; hij trachtte op te staan, doch een tweede schot belette hem zulks. Dit was *Antoni*. Intusschen namen de overige vier de vlugt; door de voltigeurs achtervolgd viel een tweede onder hunne slagen; het was *Santini*, een der gidsen van den bandiet. Die ongelukkige had vijf verzegelde brieven bij zich aan het adres van verschillende grondeigenaars van de gemeente Arbori, benevens aan den pastoor van Saccia, alle van de hand van *Antoni*; zij hielden meer of minder aanzienlijke geldvorderingen in, onder bedreiging van bloedige wraak indien daaraan niet voldaan werd. Behalve eene menigte wapenen vond men bij den bandiet *Antoni* twee brieven aan het adres van den vrederegter van Sari en den pastoor van Ambigna. Een ander zijner medgezellen, *Alesandri* genaamd, geboortig van Modena, werd insgelijks in hechtenis genomen. De uitroeijing dezer gevaarlijke booswichten wordt algemeen toegejuicht. Zij waren de schrik der omliggende gemeenten, zij ontzagen zich niet alom schatting te heffen en wapenen, krijgsvoorraad, levensmiddelen, kleedingstukken enz. te eischen. Wanneer het *Antoni* behaagde dan verbood hij somtijds de bewoners van een geheel dorp hunne woningen te verlaten, of hunne velden te bebouwen. Kortom men zou zich niet vermeten hebben iets te volbrengen, zoodra men wist dat hij er zich tegen verklaard had.

— De Fransche *Moniteur* bevatte voor eenigen tijd een rapport van den minister van Justitie aan den President der Republiek, houdende een algemeen overzigt van de administratie der criminele justitie, gedurende het jaar 1847; het *Journal des Débats* maakt dit rapport in een zijner jongste nummers,

of het onderwerp zijner beschouwingen. Dit document toch — zegt het *J. d. Débats* — verdient om twee onderscheidene redenen de algemeene opmerkzaamheid te vestigen. Het was in het jaar 1847 dat de ontoereikende oogst en de duurte der levensmiddelen de armoede vermeerderd en op onderscheidene plaatsen ernstige onlusten uitgelokt hebben. Het is nuttig na te gaan welken invloed die crisis op de misdaden heeft uitgeoefend. Maar in de tweede plaats, 1847 was de voorganger van het jaar der Fransche en Europesche revolutiën. Is er niet een heimelijk verbond te ontdekken tusschen de afwijkingen van de zedelijkheid en die van de politieke orde; tusschen de wanorde die zich openbaart in moord en roof en die onmetelijke wanorde, welke men eene democratisch-socialistische revolutie noemt? In hoeverre openbaarden zich in 1847 de voorteekenen van de gebeurtenissen, welke op 24 februari 1848 moesten losbarsten?

Wat hiervan zijn moge, zeker is dat het aantal misdaden in 1847 veel grooter was dan in de beide voorgaande jaren. In dat jaar sloegen de hoven van assises 5857 veroordeelende vonnissen tegen 8704 personen, dat is te zeggen, 16 pct. meer dan in 1846 en 28 pct. meer dan in 1845. Sedert 1825, het eerste jaar dat de tabellen eener criminele statistiek zijn uitgegeven, werd nog nimmer een zoo hoog cijfer bereikt.

De 5857 beschuldigingen hadden tot onderwerp: 1622 misdaden tegen personen en 4235 misdaden tegen den eigendom. 2102 beschuldigden (24 op 100) waren betrokken in de eerste cathegerie, en 6612 (76 op 100) in de laatste. De waargenomen vermeerdering der misdaden betrof zoowel die tegen de personen als die tegen den eigendom, maar terwijl de eerste slechts 12/100 bedroeg, beliep de laatste 31/100.

De invloed der buitengewone omstandigheden, waarvan wij boven spraken, wordt vooral merkbaar, wanneer men eenigzins naauwkeurig nagaat, welke soort van misdaden de grootste vermeerdering heeft ondergaan. Zoo is het aantal diefstallen op de openbare wegen met 52 op 100, dat van huisselijke diefstallen slechts met 26 op 100 vermeerderd. Eindelijk werden in dat zelfde jaar 530 vonnissen uitgesproken, betrekkelijk het plunderen van koorn en granen, terwijl van 1841 tot 1846 het gemiddeld aantal der misdrijven slechts 20 beloopen had.

In 1847 was de verhouding van het aantal beschuldigden tot de bevolking van geheel Frankrijk, als 1 op de 4067 zielen, terwijl die verhouding in 1846 was als 1 op 5125 en in 1845 als 1 op de 5296 zielen.

Aangenaam is het op te merken, dat de vrouwen steeds een klein gedeelte uitmaken van het gezamentlijk aantal veroordeelden. In 1847 waren onder de 8704 veroordeelden slechts 1424 vrouwen, dat is te zeggen iets minder dan een zesde, of 164 op de 1000. In 1846 was die proportie van 169 en in 1845 van 171 op de 1000. De misdaden waaraan de vrouwen zich proportioneel het meest schuldig maken zijn, behalve de kindermoorden die bijna uitsluitend door vrouwen bedreven worden, die van vergiftiging, huisselijken diefstal, brandstichting, plundering van graan en frauduleuse bankbreuk.

Het is opmerkelijk, dat de ongehuwde personen alle jaren meer dan de helft uitmaken van het aantal beschuldigden. In 1847 waren van de 8704, 4574 ongehuwd, dus 536 op 1000.

Onder de beschuldigden, die een domicilium hadden, woonden 64 van de 100 op het land en 36 in de steden. De geheele bevolking van Frankrijk bestaat uit ongeveer drie vierde gedeelten landbewoners en een vierde stedelingen, zoodat, naar verhouding, de steden meerdere misdadigers opleveren dan het land. Nogtans zal dit verschil gemakkelijk begrepen worden, wanneer men bedenkt, dat de politie in de steden oneindig beter is ingerigt dan op het land. De landbewoners bedrijven de meeste misdaden tegen personen en in het algemeen de zwaarste misdrijven, als: vader en kindermoord, doodslag, brandstichting, vergiftiging, verkrachting en aanranding der eerbaarheid bij niet volwassen personen. Zoo als men ziet geeft dus de statistiek ongelijk aan de idylle en is het niet zoo zeer op het land, dat men onschuld en deugd moet gaan zoeken.

In het jaar 1847 heeft men eene belangrijke vermeerdering opgemerkt van beschuldigden, die ten eenemale ongeletterd waren; hun aantal was van 55 op de 100, terwijl in 1846 zij slechts 52 en in 1845 slechts 51 op de 100 bedroegen.

De vermeerdering van het aantal misdadigers in 1847 betrof niet alleen de eigenlijk gezegde misdaden en zwaardere wanbedrijven, maar gold evenzeer die misdrijven, welke tot het gebied der regtbanken van correctioneele politie behooren. In 1846 hadden die regtbanken 161,376 zaken betrekkelijk 207,476 beschuldigden onderzocht, en in 1847, 184,922 zaken betrekkelijk 239,291 beschuldigden, eene vermeerdering dus van ongeveer 15 percent. Ook hier is het duidelijk op te merken, hoe nadeelig de armoede in 1847 op de zedelijke gesteldheid der bevolking gewerkt heeft. Het aantal beschuldigden toch wegens bedelarij, dat in 1845, 3916 bedroeg, klom in 1846 reeds tot 5272 en in 1847 tot 10646, dat der landloopers van 4074 in 1845 en 5004 in 1846, tot 6231 in 1847, en eindelijk, dat der beschuldigden wegens eenvoudigen diefstal van 26,257 in 1845 tot 31,768 in 1847.

In de laatste plaats kan het niet onbelangrijk geacht worden deze uitkomsten te vergelijken met de statistieke tabellen omtrent de administratie der crimineele justitie in Engeland.

Met verwondering zal men daaruit opmerken, dat in 1848 het getal crimineele beschuldigden bedroeg: voor Engeland en het Prinsdom Wallis, 30,749, voor Schotland, 4909 en voor Ierland, 38,522, dus totaal 74,180. Voegt men hierbij de correctioneel beschuldigden, dan komt men tot inderdaad verbazingwekkende cijfers: Van 1843 tot 1846 beliep het gemiddeld aantal delinquenten van alle soort, alleen voor Engeland en Wallis. 102,787, of 1 delinquent op 155 zielen, en in het bijzonder dat der crimineele delinquenten, 1 op de 560 inwoners. Frankrijk steekt dus bij deze vergelijking bijzonder gunstig af, daar- zoo als wij boven zagen, in 1847 op de 4067 zielen slechts een crimineele delinquent wordt aangetroffen.

SPANJE.

Madrid, 3 juli. De *Epoca* meldde gisteren, dat het huwelijk van den graaf *Montemolin* met eene Napelsche Prinses van geen gewigt was, aangezien Napels in Spanje geen invloed kon uitoefenen. Een huwelijk met een Oostenrijksche Hertogin of Russische Prinses zou van meer gewigt zijn. Andere geruchten zeggen dat, ingeval het huwelijk van den graaf *Montemolin* met eene Napelsche Prinses mogt plaats hebben, het niet twijfelachtig was dat men in het te onderteekenen contract, zorgvuldig alles zou weglaten wat eenigzins den schijn had om de regten te erkennen van den zoon van *Don Carlos* op de Spaansche kroon. Men wil ook weten dat ten gevolge van diplomatische overeenkomsten, geen onmin tusschen de Madridsche en Napelsche hoven zal ontstaan.

— De vertegenwoordigers der Hollandsche houders van Spaansche fondsen zijn alhier aangekomen. Men gelooft dat de commissie van bestuur, voor de regeling per openbare schuld, binnen weinige dagen de vertegenwoordigers van vreemde schuldeischers zal hooren.

Binnenlandsche Berigten.

's Gravenhage, 8 *juli*. De derde en vierde haringjagers zijn gisteren avond te Vlaardingen aangekomen. De derde bragt aan 189 ton en de vierde ruim 200 ton. Zij zijn van de beste kwaliteit; de prijs per ton is *f* 250.

Arnhem, 9 *juli*. Op de lijst van aanbeveling tot regter-plaatsvervanger bij de arrondissements-regtbank te Arnhem, zijn gebragt de heeren: Mrs. *J. H. van Gennep*, *E. A. Jordens* en jhr. *J. C. L. A. Nedermeijer* ridder *van Rosenthal*, alle advocaten te Arnhem.

STATEN-GENERAAL.
TWEEDE KAMER.

Zitting van maandag 8 juli.

In deze zitting is door den heer staatsraad, directeur van het kabinet des Konings, kennis gegeven, dat de Koning bekrachtigd heeft de Provinciale wet.

De beraadslagingen zijn voortgezet en ten einde gebragt over het ontwerp A der scheepvaartwetten.

Het eerst is behandeld het amendement van de heeren *de Man*, *de Fremery*, *Duymaer van Twist*, *van der Linden* en *van Zuylen van Nyevelt*, strekkende, om vóór art. 5 van de wet twee nieuwe artikels te plaatsen. Het eerste dier artikelen, dat ook het eerst in beraadslaging komt, luidt als volgt:

»In de bestaande koloniale tarieven der regten van in-, uit- en doorvoer wordt geene verandering gebragt dan bij de wet.

»Alleen in dringende omstandigheden, is de gouverneur-generaal bevoegd die tarieven tijdelijk te wijzigen.

»Van zoodanige wijziging wordt aan de beide Kamers der Staten-Generaal onverwijld kennis gegeven."

De heer *Bachiene* heeft dit amendement niet volstrekt noodig, doch ook niet verwerpelijk geacht.

De heer *Backer* heeft het bestreden, zoowel omdat het onbepaald is en aanleiding tot uiteenloopende uitleggingen kan geven, doch vooral, omdat men vooruit loopt de vaststelling der regelen, die nopens de aangelegenheid der tarieven zal moeten plaats hebben bij het daarstellen van het regerings-reglement voor Indie.

De heer *van Dam van Isselt* is het, wat de hoofdzaak betreft, met de voorstellers eens, doch vond geene noodzakelijkheid tot vaststelling van de beide laatste zinsneden van het artikel, omdat die tot verkeerde uitlegging zouden kunnen leiden. Hij stelt alzoo voor de eerste zinsnede te behouden, doch de twee laatste te doen vervallen.

De heer *van Hoëvell* heeft dat gevoelen van den heer *van Dam* bestreden.

De heer *Poortman* heeft voorgesteld het artikel aldus te doen luiden.

»De bestaande koloniale tarieven blijven voorloopig in stand, behoudens alleen de bevoegdheid van den gouverneur-generaal, om dezelve in dringende omstandigheden tijdelijk te wijzigen."

De heer *Verwey Mejan* heeft, naar aanleiding van de geschiedenis van art. 59 der grondwet, zijne stem doen afhangen van de vraag, of de regering zich met het amendement vereenigde.

De voorstellers hebben de noodzakelijkheid der bepalingen, in verband tot het verhandelde in de zitting van vrijdag jl., meermalen uiteengezet. Zij merkten op, dat de regering in hare antwoorden zich bereid verklaard heeft geene veranderingen in de koloniale tarieven te brengen, zonder medewerking der wetgeving. Hun amendement is geheel overeenkomstig die toezegging.

De ministers *van Finantiën* en *Koloniën* hebben het amendement nadrukkelijk bestreden en gezegd, dat het gouvernement de belofte gedaan had, dat in die tarieven geene verandering dan bij de wet zou worden gebragt en dat dus het zich niet tevreden stellen met die belofte, eene soort van wantrouwen te kennen gaf.

Van den kant der voorstellers is daarop geantwoord, dat het hier geene quaestie van wantrouwen gold, maar dat personen voorbij gaan en instellingen blijven en dat, daar de regering het in deze zaak toch met de kamer eens is, er waarlijk geene reden kan bestaan, om niet in eene wet te laten opnemen, wat men in de gewisselde stukken en in de discussie toegezegd heeft.

De *Minister van Koloniën* heeft te minder noodzakelijkheid gevonden tot opname dier bepaling in deze wet, omdat het tijdstip tot vaststelling van het regerings-reglement, niet zoo verre meer verwijderd is.

Het amendement van den heer *Poortman* heeft geene genoegzame ondersteuning gevonden en is alzoo komen te vervallen.

II. Dat van den heer *van Dam van Isselt* is *verworpen* met 62 tegen 2 stemmen. (De heeren *van Dam* en *van Doorn*.)

III. Dat der vijf heeren is onveranderd, zoo als het hierboven is medegedeeld, aangenomen met 38 tegen 26 stemmen. — Tegen de heeren *Verwey Mejan*, *Backer*, *de Monchy*, *Wintgens*, *van Rijckevorsel*, *Heemskerk*, *van Voorst*, *Fokker*, *van Hall*, *v. Walcheren*, *Donker Curtius*, *van Hasselt*, *van Naamen*, *Villers de Pité*, *Anemaet*, *de Lom de Berg*, *van Randwijck*, *Engelen*, *van Heiden Reinestein*, *Wichers*, *Borret*, *Schooneveld*, *Leclercq*, *Costerus*, *Lotsy* en *van Goltstein*.

Het tweede artikel, door de vijf heeren voorgesteld, is alsnu in beraadslaging gebragt en aangenomen met 49 tegen 15 stemmen. *Tegen* de heeren *Verwey Mejan*, *Heemskerk*, *van Voorst*, *Fokker*, *van Hall*, *Donker Curtius*, *van Hasselt*, *van Naamen*, *Villers de Pité*, *Anemaet*, *van Dam*, *van Randwijck*, *Groen van Prinsterer*, *van Heiden Reinestein* en *Wichers*.

De *minister van Koloniën* heeft verklaard, dat na de aanneming van het eerste artikel, de regering geen overwegend bezwaar tegen het tweede had.

Dit nieuw aangenomen tweede artikel luidt als volgt:

»De vlaggen van zoodanige staten, die voldoen aan de voorwaarden in art. 1 dezer wet gesteld, worden door Ons in de koloniën en bezittingen van het rijk in andere werelddeelen, met de Nederlandsche vlag gelijkgesteld. Deze gelijkstelling strekt zich niet uit tot de kustvaart in Nederlandsch Oost-Indië.

»Alleen de Nederlandsche schepen, de schepen in Nederlandsch Oost-Indië te huis behoorende en de inlandsche vaartuigen, aan deze schepen gelijk gesteld, zijn geregtigd tot de kustvaart in Nederlandsch Oost-Indië, zoo als die, volgens de bestaande verordeningen, mag worden uitgeoefend."

Art. 5 (nu art. 7) wordt zonder beraadslaging en zonder stemming *aangenomen*.

Op art. 6 (nu art. 8) is door den heer *van Rijckevorsel* als amendement voorgesteld, om achter het slot van dit artikel te laten volgen:

»De genomen maatregelen van wedervergelding worden aan de Staten-Generaal medegedeeld, onmiddellijk, zoo zij vergaderd zijn, of wel dadelijk na de opening hunner eerstvolgende zitting."

De *minister van Finantiën* heeft zich met dat amendement vereenigd en in antwoord op de door den heer *van Rijckevorsel* gedane vragen, te kennen gegeven: 1o. dat hij zooveel mogelijk zorg zal dragen, dat er in het buitenland aan deze wetten de vereischte publiciteit zal worden gegeven; 2o. dat hij ook trachten zal aan het verlangen tot eene behoorlijke uitgave van een zamengevat tarief van het jaar 1845, met de daarin nu gebragte wijzigingen, te voldoen; en 3o. dat hij waken zal voor een behoorlijk toezigt op den invoer van thee, ter voorkoming van den sluikhandel.

Daarna is art. 8 met de wijziging van den heer *van Rijckevorsel*, zonder stemming aangenomen. — Art. 7 (nu 9) werd zonder discussie goedgekeurd.

Toen hebben de vijf heeren, hiervoren vermeld, voorgesteld, om in de overwegingen van het ontwerp deze bijvoeging op te nemen: »En eindelijk, dat er in verband met dit een en ander behoefte bestaat, aan eenige wettelijke bepalingen betreffende den handel en de scheepvaart in de koloniën en de bezittingen van het rijk in andere werelddeelen. — Dat voorstel, waarmede de minister zich vereenigt, wordt *aangenomen*.

Daarna is het ontwerp in zijn geheel in omvrage gebragt en *aangenomen* met 50 tegen 14 stemmen. Tegen: de heeren *van Hall*, *van Hasselt*, *van Dam van Isselt*, *Zylker*, *van Randwijck*, *van Doorn*, *Groen van Prinsterer*, *van Heiden Reinestein*, *Hengst*, *Luijben*, *Verwey Mejan*, *Bots*, *van Nispen* en *Westerhoff*.

Wordt besloten morgen te beraadslagen over het ontwerp tot uitvoering van art. 7 der grondwet; en woensdag en volgende dagen achtervolgens te behan-

handelen: 1o. de voordragt wegens de enquête; 2o. die nopens de kosten van het regentschap, 3o. die betrekkelijk de waterschappen, 4o. de interpellatie van den heer *van Hoëvell*, wegens het Oost-Indisch muntstelsel.

Daarna is de vergadering gescheiden.

Mengelwerk.

Badplaatsen.

IV. ZEEBADEN.

(Zie *Arnhemsche Courant* no. 127.)

Bij den grooten invloed welken de wijze van de zeebaden te gebruiken, op derzelver gevolgrijkheid heeft, is de behartiging der door de meeste badartsen heilzaam bevondene voorzigtigheids maatregelen van zoo groot gewigt, dat men dezelve den lijder, niet te zeer kan aanbevelen.

De morgen-uren worden algemeen tot het baden gekozen; liefst blijve men nuchteren, of men bepale zich althans tot een zeer ligt ontbijt, 't welk men minstens een uur voor het baden neme. Het is onbezonnen kort na den maaltijd of ook na eenen doorwaakten nacht te baden, en men zou zich aan zeer treurige gevolgen blootstellen, door tegen het voorschrift van HIPPOCRATES. »*Neque post recentem sorbitionem, neque post potum lavandum.*" Niet minder bedenkelijk is het zich te baden, als het ligchaam, hetzij door sterke dranken, hetzij ten gevolge van sterke ligchaamsoefening, verhit is; de, in dit opzigt door PLUTARCHUS gestelde regel: *Ne quis, dum calet, frigido lavatur*, wordt zelden zonder gevaar overtreden. In 1842 waren de badgasten te Ostende getuigen hoe een koopman uit Brugge, die zich half beschonken in het bad had gewaagd, niet dan met moeite voor eenen oogenblikkelijken dood kon worden behoed, en korte dagen daarna aan eene hevige pneumonie, welke zijne onvoorzigtigheid hem had berokkend, overleed. Een gelijk gevaar staat te vreezen, als men zich na eene lange en vermoeijende reis een zeebad veroorlooft. Het koude water jaagt alsdan ligtelijk het bloed naar de inwendige organen en veroorzaakt aldus eenen apoplectischen dood. Hevige gemoeds-bewegingen, bijzonder van neerslagtigen aard, gelijk vrees, treurigheid, wanneer zij in hoogen mate voorhanden zijn, gedoogen almede het gebruik der zeebaden niet. Ook zij die kort te voren aan bloedspuwing leden, of die aan duizelingen of zinsbegoocheling onderhevig zijn, al hetgeen meestal uit aandrang des bloeds naar het hoofd voortspruit, behooren zich van zeebaden te onthouden. In zoodanige gevallen toch kunnen dezelve, door vermeerderde congestie naar de hersenen, zeer nadeelig worden.

Zwakke en zeer zenuwachtige personen zullen wel doen, als zij de kuur beginnen met eenige warme zeebaden van 24 graden Réaumur, die men alsdan trapswijze tot op 18 graden laat verminderen. Daarna zal men ligt tot de natuurlijke zeebaden overgaan. Het getal dier voorbereidende baden laat zich niet vooruit bepalen. Gemeenlijk schrijven de zeebad-artsen er drie voor; het eerste van 24 graden Réaumur, gedurende 15 minuten; het tweede van 22 graden, gedurende 10 minuten, en het derde van 20 graden, doch slechts 5 minuten lang. Dit stemt overeen met de waarnemingen van doctor SACHSE (*Ueber die Wirkungen und den Gebrauch der Bäder. Berlin, 1835*) volgens welke het water in eene badkuip, bij eene temperatuur van 20 graden hetzelfde gevoel van koude wekt, als dat van 13—14 graden in de zee zelve.

Het gebruik van wasdoek-mutsen wordt door alle geneesheeren, die over de zeebaden geschreven hebben, gelaakt; daaraan schrijven zij de hoofdpijn toe, waarover zoo veel vrouwen klagen. Aan de meeste zeebadplaatsen baadt men zich niet zonder badkleeding; hetgeen vooral noodwendig is, waar, gelijk b. v. te Ostende, mannen en vrouwen ter zelfder plaatse baden. Men schaft zich alsdan liefst zelf eene eigene badkleeding aan, doch kan ze ook, zonder verhooging van prijs, bij zijne badwagens bekomen. De duur van het bad moet zich, natuurlijk, naar zeer verschillende omstandigheden regelen, als naar den ouderdom, de constitutie, de natuur der ziekte, enz. en terwijl het bij den eenen schier genoeg is, een enkel maal onder te duiken, blijven anderen, naar gelang van het voorschrift des geneesheers, 3, 5, 10 minuten of langer in het water; doch langer dan 20 à 25 minuten behooren zelfs zij, die louter voor hun genoegen baden, nooit in zee te blijven. Buitendien geldt omtrent den duur des bads, in gewone gevallen, nog de regel, dat hetzelve des te korter zij als de temperatuur des waters kouder en de golfslag sterker is. Als men het bad verlaat, wissche men zich snel en liefst met ruwe handdoeken af, ten einde de wrijving der huid te bevorderen, en verzuime niet beweging te maken, ten einde de noodige reactie niet uitblijve. Als het etensuur nog zeer verwijderd is, doet men wèl een kop bouillon, of een glas madera of malaga-wijn, met wat brood of beschuit te nemen. Zij, die vruchten kunnen verdragen, behoeven er zich, zelfs kort na het bad, niet van te onthouden.

Meer dan eenmaal daags te baden, is in het algemeen onraadzaam; zelfs zal men wèl doen door, na 5 of 6 baden te hebben genomen, een dag te rusten. Het is met zeebaden gelijk met alles, hoe versterkend ook: te veel verzwakt.

Gedurende den ganschen tijd der kuur, moet men het ligchaam zorgvuldig voor alle schadelijke invloeden behoeden, zorgen voor open lijf, en het voorgeschreven dieet opvolgen.

Aan onze kusten, gelijk in België, Frankrijk en Engeland, baadt men zich des morgens zonder onderscheid van ebbe of vloed; niet eveneens in Norderney, Helgoland en Cuxhaven, waar men slechts bij hoog water baadt. VON HALEM, MÜHRY en BLUHM beweren dat het bad, gedurende den vloed genomen, krachtdadiger is, omdat de nieuwe naar de kust stroomende golven met meer geweld aanrukken en dus een krachtiger *douche-* en stortbad geven. Bij zoodanige keus duurt de gansche badtijd, elkendag slechts $3\frac{1}{2}$ uur; beginnende namelijk drie uur vóór dat de vloed zijnen hoogsten stand bereikt heeft, en eindigende een half uur daarna.

De telken dagen 50 minuten later invallende vloed maakt een evenredig verschuiven van het baden noodwendig, zoodat als dan de etenstijd zich eveneens naar den vloed moet rigten. Nu mag de methode van slechts bij vloed te baden voordeelen hebben, doch wij gelooven, dat de daarmede verbonden bezwaren, inzonderheid het verschuiven van den maaltijd, verhinderen dit gebruik tot een algemeenen regel te maken.

Wij moeten hier ook de vraag aanroeren, waaraan de zieken, natuurlijk, veel gewigt hechten, hoe veel baden men in 't geheel nemen moet. Is hun het getal derzelve vooraf voorgeschreven, zoo meenen velen dat het slechts op het getal aankomt en maken er zich zoo spoedig mogelijk van af. Het is gebeurd dat iemand, wien men 15 baden voorgeschreven had, zich, na verloop van twee dagen, beroemde de helft zijner kuur te hebben volbragt. Het zou dus doelmatiger kunnen wezen, de kuur niet naar het getal baden te bepalen, maar den kranke een oponthoud van eenige weken aan de kust voor te schrijven, wat overigens ook het voordeel heeft dat zij niet over tijdverlies klagen, als soms hunne baden moeten worden geschorst. Bij zoodanige beschouwing is een vertoef van 3—6 weken, in het algemeen, voor eene kuur noodwendig. Doch ook slechts een zestal baden, en eene week aan zee doorgebragt, kunnen eenen zeer weldadigen invloed op de versterking der constitutie en de behoeding voor verkoudheden wezen.

Zeedouches. De *douches* worden koud of warm aangewend en zijn bijzonder doelmatig bij chronisch scropheuleuse zwellingen, bij velerlei gevallen van *tumor albus*, bij chronisch rheumatismus en bij verlammingen uit plaatselijke oorzaken ontstaan. De dikte van den waterstraal en zijne kracht moeten verschillen naar gelang van den leeftijd en de sterkte van den betrokken persoon, alsmede van den omvang des lijdenden deels van het ligchaams. De *douche* behoort nooit langer dan een kwartier te duren, en nimmer meer dan eenmaal 's daags genomen worden. In de *douche* doet zich de oplossende kracht des zeebads in de hoogste mate gevoelen. »Deze schok" heet het in de *Dictionnaire de Matière Medicale* »wekt en prikkelt de levenskracht der door hem getroffen organen; de gevoeligheid wordt er door verhoogd, soms tot pijnlijkheid toe; de bloedsomloop wordt sneller, er ontwikkelt zich een koortsachtige toestand, doordien de plaatselijke beroering zich van het getroffen punt aan de dieper gelegene deelen mededeelt, ja tot het gansche organismus uitstrekt; en deze toestand werkt juist heilzaam in gevallen, waarin zwakheid of ontaarding der normale functiën het gebruik van prikkelende middelen vordert."

Warme zeebaden. Even als bij de koude zeebaden, is bij de warme het opvolgen van een streng dieet noodwendig; de temperatuur des bads moet zich naar het gevoel van den badenden rigten, doch mag niet boven de 27 à 28 graden Réaumur stijgen. Het is onnoodig het hoofd in het warme water mede te baden, hetgeen soms onaangename gevolgen heeft. De duur des bads kan zeer verschillen, van 10 minuten tot een half uur en meer; men hoede zich echter zeer, gedurende het bad in te slapen, waaruit reeds menigmaal ongelukkige gevolgen voortgevloeid zijn. — Heeft men het bad verlaten, zich wèl afgedroogd en aangekleed, waarbij men zich zorgvuldig voor verkouding moet behoeden, dan kan men zich een weinig rust en slaap veroorloven, waarvan men althans, op grond van voorgaande ervaring, ten gevolge des warmen bads, hoofdpijn te vreezen heeft, 't welk dikwijls het geval is.

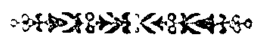
De werking dezer baden wijkt beduidend af van die dergenen welke men in zee neemt, en dit onderscheid ligt: 1o. in de temperatuur des waters, 2o. in den meerderen inhoud van zoutdeelen, die door de uitdamping des waters daargesteld wordt, 3o. in het volslagen gemis van golfslag en zeelucht die zoo aanmerkelijk bijdragen tot de werking van golfbad en.

Bij het in aanraking komen van het lighaam met het warme zeewater, hebben er twee voorname werkingen plaats: de imbibitie (inzuiging) en de absorptie) (oplossing). Eerstgenoemde wordt bij de warme zeebaden inzonderheid door de hooge temperatuur, laatstgenoemde door den ziltigen aard des waters bevorderd, zoodat volgens FALCONER's berekening (*Dictionn. de Médecine*, art. *Bains*), in een lauw bad, door eenen volwassenen, ongeveer drie pond water in een uur worden geabsorbeerd. Overweegt men daarbij dat de huid een ademings-orgaan is, en een wezenlijk deel neemt aan de bloedbereiding, zoo begrijpt men het gewigt van den invloed, dien deze aan de huid gegeven prikkel op de gansche oeconomie des ligchaams oefent. Van de andere zijde begunstigt het bad de transsudatie, welke trouwens aan hoeveelheid tegen de absorptie niet opweegt, naardien de opperhuid van binnen naar buiten minder doortogt heeft dan van buiten naar binnen. Zoo wordt dan van de eene zijde eene zekere hoeveelheid ziltigwater ingezogen, hetgeen met de vloeibare stoffen in het ligchaam eene innige vermenging aangaat, terwijl van den anderen kant de naar buiten gerigte functie der huid wordt bevorderd, dat is, het zweeten vermeerderd wordt. Ziedaar de hoofdzakelijke werkingen der warme baden.

Warme zandbaden zijn een middel waarvan men meermalen de gelukkigste gevolgen bij chronisch rheumatismus heeft waargenomen, en hetwelk daarin bestaat, dat het door de zon verwarmde zand uitgehold, het kranke lid des ligchaams of wel het geheele ligchaam daarin gestoken en eveneens met warm en droog zand bedekt wordt. Een rijkelijk zweet, ja soms een kleine uitslag is het gevolg van zulk een, gedurende een vierde of half uur voortgezet zandbad.

Inwendig gebruik des zeewaters. Het zeewater, inwendig genomen, werkt niet alleen als purgeermiddel, maar oefent ook, in kleine hoeveelheden gebruikt, eene uitermate oplossende werking uit. Ten dien einde drinkt men een glas iederen avond. Meer aangewend, wekt het de organen der spijsvertering op, versterkt ze, en houdt de abdominale functiën in vrije, regelmatige werking; daarbij kan de kranke dagelijks zijn bad nemen, 't welk er eer door begunstigd dan gehinderd wordt. Als eenvoudig purgeermiddel drinkt men eene dubbele hoeveelheid, hetzij des morgens twee glazen in een half uur, of ook wel de eene helft voor het te bed gaan en de andere des morgens vroeg.

Ziekten, waartegen de zeebaden bijzonder gunstig bevonden worden, zijn vooral die, welke in verband staan met het zenuwstelsel. Wijders slechte spijsvertering; vaak wederkeerende en chronische zwelling der klieren; doorgaande verstoppingen. Verder katarrhale ontstekingen van het slijmvlies der neusgaten, asthma van zenuwachtigen aard. Voorts velerlei gebreken van den bloedsomloop in de verschillende vormen waarin deze bij de beide geslachten zich vertoonen. Eindelijk krankheden der geslachtsorganen, klierachtige gesteldheid der kinderen, scrophuleuse dyskrasie, buitenmatige groei.

Nieuwe Fransche Republikeinsche Almanak.

De Fransche Republikeinsche socialisten hebben begrepen, dat de republikeinsche almanak van 1792 niet op nieuw in zwang te brengen was, maar wijl de katholijke eeredienst, huns bedunkens, door die van het socialismus vervangen moet worden, zoo hebben zij toch eene andere verdeeling van het jaar, andere heiligen en andere heilige dagen willen instellen; daartoe hebben zij het volgende stelsel verkozen.

De benamingen der maanden en dagen hebben zij behouden, maar iedere maand gelijkelijk in vier weken verdeeld, waardoor men heeft moeten komen tot het bijvoegen van eene dertiende maand, waaraan men de benaming van *Finaal* gegeven heeft.

Elke maand begint geregeld met een maandag en eindigt met een zondag. Iedere maand, iedere dag hebben hunne bepaalde toewijding en hunnen patroon. Het jaar wordt verdeeld in drie groote tijdperken, bestemd ter bijzondere vereering van de oudheid, van de midden-eeuwen en van hedendaagschen vooruitgang.

Januarij, februarij, maart en april zijn gewijd aan de oudheid; mei, juni en juli aan de middeneeuwen; augustus, september, october, november, december en finaal aan den hedendaagschen vooruitgang.

Van de dagen is de maandag gewijd aan het huwelijk, de dingsdag aan de broederschap, de woensdag aan de afstammelingen, de donderdag wederom aan de broederschap, de vrijdag aan de huisselijkheid, de zaturdag aan de vrouw, of aan de liefde, de zondag aan de menschheid.

Daar het socialismus enkel de menschheid beoogt, heeft het gemeend op den zondag de vereering der Godheid door die der menschheid te moeten vervangen.

De maand januari is gewijd aan de aloude theocratie en aan *Mozes*: op de vier zondagen dier maand zal men de feesten vieren van *Numa*, van *Bouddha*, van *Confucius* en van *Mahomed*.

Februari is gewijd aan de poëzy en aan *Homerus*; de zondagsfeesten er van zijn die van *Eschyles*, van *Phidias*, van *Plautus* en *Virgilius*.

Maart is gewijd aan de oude wijsbegeerte en aan *Aristoteles*; de zondagsfeesten er van zijn, die van *Thales*, van *Pythagoras*, van *Socrates* en van *Plato*.

April is gewijd aan de oude wetenschap en aan *Archimedes*; de zondagsfeesten zijn die van *Hippocrates*, *Appolonius*, *Hipparchus*, en *Plinius*, den ouderen.

Mei is gewijd aan de krijgskunst en aan *Caesar*; de zondagsfeesten zijn die van *Themistocles*, van *Alexander*, van *Scipio* en van *Trajanus*.

Juni is gewijd aan het Catholicismus en aan *St. Paulus*; de zondagsfeesten zijn die van *Augustinus*, van *Hildebrand*, van *St. Bernard*, en van *Bossuet*.

Juli is gewijd aan de feodale beschaving en aan *Karel den Groote*; de zondagsfeesten zijn die van *Alfred*, van *Innocentius III* en van den Heiligen *Lodewijk*.

Augustus is gewijd aan het feodale heldenlicht en aan *Dante*; de zondagfeesten zijn die van *Ariosto*, van *Raphaël*, van *Tasso* en van *Milton*.

September is gewijd aan de nieuwere nijverheid en aan *Guttemberg*; de zondagsfeesten zijn die van *Columbus*, van *Vaucanson*, van *Watt* en van *Montgolfier*.

October is gewijd aan het nieuwere tooneelspel en aan *Shakspeare*; de zondagsfeesten zijn die van *Calderon*, *Corneille*, *Moliere* en *Mozart*.

November is gewijd aan de nieuwere wijsbegeerte en aan *Descartes*; de vier zondagsfeesten zijn die van *St. Thomas d'Aquin*, van den Kanselier *Bacon*, *Leibnitz* en van *Hume*.

December is gewijd aan de nieuwere staatkunde en aan *Frederik den Groote*; de vier zondagsfeesten zijn die van *Lodewijk XI*, van *Willem den Zwijger*, van *Richelieu* en van *Cromwell*.

De dertiende nieuw bijgevoegde maand *Finaal* eindelijk, is gewijd aan de nieuwere wetenschap en aan *Bichat*; de vier zondagsfeesten zijn die van *Galileï*, van *Newton*, van *Lavoisier* en van *Gall*.

Voorst zullen er, naar mate men een gewoon of een schrikkeljaar heeft, nog een of een paar aanvullings-dagen wezen; de aanvullingsdag van het gewone jaar zal aan een algemeen feest der dooden gewijd zijn; en die van de schrikkeljaren aan eene plegtige veroordeeling der drie groote achteruitdrijvers der menschheid: *Julianus*, *Philips II* en *Napoleon Bonaparte*.

Bij de 354 groote heiligen voor de dertien maanden van het jaar, worden nog mindere heiligen gevoegd, die het geheel getal tot 500 opvoeren. Onder die nieuwe heiligen, waarvan de dienst de zeden der menschen verbeteren moet, vindt men de namen van *Hercules*, *Sapho*, *Anacréon*, *Tibullus*, *Ovidius*, *Marino*, *Boccacio*, *Rabelais*, mevr. *Lafaijette*, mevr. *de Stael*, *Benvenuto Cellini*, *Carnot*, mevr. *Roland*, Lady *Montague*, *Goethe*, *Voltaire*, *Diderot*, *Cubanis*, *Buffon*, mevr. *Lambert*, *Walpole*, enz.

De ontwerper van dit misgeboorte van een almanak is zekere *Augustus Comte*, de eerste leerling van *St. Simon*, uitvinder van eene materialistische en socialistische wijsbegeerte.

Ingezonden Stukken.

Wie kunnen volgens de Grondwet Nederlanders zijn?

Een *ontwerp van wet*, *strekkende ter uitvoering van Artikel 7 der Grondwet*, is ingekomen in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van den 17den juni 1850.

Meenende dat artikel 7 der Grondwet eene andere, ruimeren kring omvattende, uitlegging als in het *ontwerp van wet* is opgenomen, toelaat, zal ik trachten die aan te toonen.

Artikel 2 der Grondwet vordert, in het eerste lid, luidende: *De wet verklaart wie Nederlanders zijn*, een' regel, die, wie Nederlanders zijn, bepale;

In het tweede lid, luidende: *Een vreemdeling wordt niet dan door eene wet genaturaliseerd*, als uitzondering op den regel, vereischt volgens het eerste lid, voor ieder geval van naturalisatie eene bijzondere wet.

Drie vragen doen zich voor van welker beantwoording de uitvoering van artikel 7 der Grondwet afhangt, namelijk: Wat *Nederlander*, *Vreemdeling*, *Naturalisatie* is?

Genomen de hoogste beteekenis, de beteekenis bij uitnemendheid, de beteekenis voor den wetgever in deze — dan is:

Nederlander hij, die in het Koningrijk der Nederlanden het volle genot heeft der burgerlijke en burgerschapsregten;

Vreemdeling hij, die buiten het Koningrijk der Nederlanden het volle genot heeft der burgerlijke en burgerschapsregten;

Naturalisatie het geven bij de wet van, 't geen ieder aan de plaats zijner geboorte of aan zijne ouders ontleent, te weten: het inboorlingschap.

Volgens deze beantwoording der vragen *zal de wet Nederlanders* verklaren, in overeenstemming met de Grondwet:

1. die het inboorlingschap hebben door geboorte;
2. die het inboorlingschap hebben door de wet;
Kan de wet Nederlanders verklaren volgens de Grondwet:
3. die geacht kunnen worden door de daad verkregen te hebben, wat geboorte meêbrengt en naturalisatie erkent te bestaan: het *in belangen verbonden zijn aan* — en het *bekend zijn met de belangen van* het koningrijk der Nederlanden.

Die daad is *verblijfhouding*.

Het is volgens deze beschouwing door de grondwet toegelaten, dat de wet, verklarende wie Nederlanders zijn, uitga van drie één doel beoogende beginselen: *geboorte*, *naturalisatie*, *verblijfhouding*.

Deze beginselen zijn opgenomen in de volgende *Proeve van wet*, *verklarende wie Nederlanders*, *ten aanzien van het genot van burgerschapsregten*, *zijn*.

1. Om eenig burgerschapsregt te hebben moet men in het volle genot der burgerlijke regten zijn.

Toelichting art. 1. Deze bepaling volgt uit art. 5 der grondwet, luidende: *om eenig burgerschapsregt te hebben moet men Nederlander zijn*.

2. Nederlanders, ten aanzien van het genot van burgerschapsregten, zijn: in het rijk geboren en gevestigden; uit-Nederlanders-geborenen en in het rijk gevestigden;

Toelichting art. 2. lid 2 en 3. Opname van het eerste beginsel: geboorte.

Geboorte geeft bevoegdheid; vestiging geeft gelegenheid van die bevoegdheid gebruik te maken — geboorte en vestiging vereenigd kunnen *genot* geven.

Die genaturaliseerd en in het rijk gevestigd zijn;

Toelichting art 2. lid 4. Opname van het tweede beginsel: naturalisatie.

't Geen bij geboorte is opgemerkt geldt ook bij naturalisatie.

Allen die, hunne woonplaats in het rijk gevestigd hebbende, twaalf achtereenvolgende maanden daarin gebleven zijn;

Toelichting Art. 2 lid 5. Opname van het derde beginsel: verblijfhouding.

Allen door geboorte, naturalisatie en verblijfhouding Nederlanders zijnde, die ten dienste des Rijks afwezig zijn.

3. Vreemdelingen zijn allen, die niet begrepen zijn in art. 2.

4. Deze wet is verbindend voor het rijk in Europa en voor de Koloniën en bezittingen van het rijk in andere werelddeelen.

Utrecht, 1 julij 1850.

Mr. A. J. NIEUWENHUIS.

Advertentiën.

Marktprijzen.

ZWOLLE, 5 juli.

Tarwe *f* 7.50 à 8.12½. — *Rogge* *f* 4.25 à 4.75. — *Boekweit* *f* 4.00 à 5.12½. — *Aardappelen* (oude) *f* 1.50 à 1.80. Nieuwe *f* 2.50 à 3.50 — *Boter* n. p. *f* 0.47½ à 0.60 ⅛ ton. *f* 10.75 à 11.25.

De prijs dezer courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nommers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f1.00 en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.